

POSTA'S dolgozó

V. ÉVFOLYAM, I. SZÁM.

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

1952 JANUÁR 14.

Szakszervezeti vezetőségek újjáválasztása a postán

A postás dolgozók a felszabadulás előtt el voltak zárva attól a lehetőségtől, hogy szabadon szervezkedhessenek, hogy létrehozzák munkás szervezeteiket napi érdekeik biztosítására, kultur-, sportigényeik kielégítésére, általános műveltségük, szakképzettségük növelésére.

Felszabadulásunk után alakultak csak meg a szakszervezet szervei, az üzemi bizottságok, a helyi csoportok, a területi szakszervezetek (a mai területi bizottságok), végül 1946. februárjában az első országos küldöttkongresszuson választott központi vezetőség.

Sok nehézséggel küzdöttünk az új szervezetekben mozgalmi, ügykezelési, gyakorlati tapasztalatok nélkül, nem egy esetben kifejezetten ellenséges polgári, jobboldali szociáldemokrata elemekkel szemben.

Mindezek a tényezők károsan befolyásolták szervezeteink és a központi munkáját s csak kis mértékben tudtuk elvégezni a reánk háruló feladatokat. Még ilyen körülmények között is azonban a felszabadulás utáni, a munkásosztály javára megváltozott helyzet, a kormányban és egyéb hatalmi pozíciókban lévő kommunisták befolysa, a szakszervezetek megnövekedett tekintélye eredményeként szakszervezetünk javaslatára évtizedes fájdó sérelmek nyertek elintéztést. Így például 1945. évben a 2.500 KKM rendelet megszüntette a postakezelők (akkor altisztek) különböző fizetési csoportjait és az egységes státuszba sorolta őket, megszüntetve egyúttal az emberi méltóságot megsűfoló számozását is kezelő kézbesítő szaktársainknak. Az 1946 — 7000 sz. KKM rendelet megszüntette a postán az ideiglenes jellegű alkalmazást. Nem volt ritka a 15—20 éves szolgálattal rendelkező ideiglenes postai alkalmazott. Ezeknek száma a rendelet végrehajtásakor körülbelül 10.000 fő volt, akik díjnoki, gyakornoki és kiegészítő szolgái „rang”-ban teljesítettek szolgálatot.

Ugyanígyen nagyjelentőségű intézkedés volt az 1947 — 8500 sz. kormányrendelet a postamesteri és alkalmazottak állami státuszba való átvétele, amely kb. 7000 dolgozót érintett és ezek között is első sorban a postamesteri kiadókát és altiszteket, kik eddig magánalkalmazottai voltak a postamesternek és nem egy esetben olyan házi-szolga-féléi is.

Ezeknek a nagyhorderejű rendeleteknek a kidolgozásába bevonták a dolgozókat,

a szakszervezetet, ami már magától értetődő ma — de még gondolatban is hallatlan merénylet lett volna a „rend” ellen a felszabadulás előtt.

Ilyen hatalmas változások és eredmények után uralkodott el szerveinkben és a központban egy bizonyos mértékű önelégültség, olyan nézet, hogy itt magától megy minden, nincs különösebb tennivaló. Fokozta ezt a káros nézetet az a körülmény is, hogy 1949-ben voltak utoljára az üzemi szervezetekben választások és 1948-ban a központi vezetőségválasztás. Azóta a megválasztott funkcionáriusok egy része átkerült szakvonalra, egy része egyéb elfoglaltság miatt, vagy mert nem tudott lépést tartani az egyre növekvő feladatokkal, köve-

telményekkel — lemondott, vagy le kellett váltani, mert ellenséges magatartású volt.

Így például a szakszervezeti központ 1948-ban megválasztott 11 tagú elnökségéből ma már csak két választott tag van, a többi behívott, megbízott.

Es így van ez szerveink többségében. Megkerülése, kijátszása a szakszervezeti demokráciának. Ez a körülmény magyarázat részben arra is, hogy dolgozóink, tagságunk egy része nem tekinti teljes jogú vezetőinek a szakszervezeti vezetőket, mert nem maga választotta, egyben arra is, hogy funkcionáriusaink egy része nem is érez olymértékű felelősséget a tagság felé, mint kellene, mert nem választott.

Ilyen körülmények között, tények mellett ránk fokozottabb mértékben vonatkoznak pártunk politikai bizottságának „a szakszervezeti munka egyes kérdései”-ről szóló megállapításai, határozatai. A határozat kimondja, hogy „munkájuk középpontjába az üzemi és műhelyi alapszervek, illetve szakszervezeti bizottságok, továbbá a bizalmi hálózati megszilárdítását a szakszervezeti tagság fokozott, eleven üzemi szakszervezeti élet kialakítását állítsák úgy, hogy a szakszervezetek valóban a szocializmus építésének tömegiskoláivá váljanak”.

Ahol csak megközelítően ilyen a szakszervezeti munka, ez meglátszik az üzemi eredményeiben, a tervteljesítésben és a dolgozók ügyeinek elintézésében. Így például az

Alközpont üzemi vállalat

funkcionáriusai a szakvezetése! a legszorosabb együttműködéssel tesztelik át a tervfeladatokat, mozgósítják a dolgozókat a feladatok végrehajtására, figyelembe veszik és megvalósítják a dolgozók hasznosítható javaslataikat, kezdeményezéseiket. A szakszervezeti bizottság és a társadalombiztosítási tanács megvitatják a tennivalókat, lelkiismeretesen, önállóan végzik a dolgozók üdültetését, segélyezését, beteglátogatását. Hibák itt is vannak, főleg a bizalmiak között, jól és rosszabbul dolgozók. De a jellemző általában mégis a felelősségérzet. És az Alközpont évi tervét a vállalt december 21-e helyett már október 31-én részleteiben is teljesítette. Szilárdan tartja az első helyét a műszaki üzenek közötti versenyben és legjobb úton halad, hogy egymásután negyedszer elnyerje a büszke élüzem címet.

Fokozódó jó munkát végez a Járműtelep szakszervezeti bizottsága

és társadalombiztosítási tanácsa különösen a dolgozók nevelése, a munkafegyelem megjavítása terén. Így például az elmúlt év folyamán 337 beteg vagy otthoni problémákkal küzdő szaktársat látogattak meg és voltak segítségükre. Elintézték, hogy megfelelő védőberendezésekkel lássák el a gépeket, hogy a fényezőműhelyt felszerelték korszerű szellőztető berendezéssel. Ilyen törődés a dolgozókkal nagyobb munkakedvet, jobb munkalehetőséget eredményez és nem valamilyen „csoda”, hogy a Jármű-

telep erősen a nyakán van az Alközpontnak az élüzemért folyó versenyben úgy, hogy ha az Alközpont nem erősít, a Járműtelep könnyen megelőzheti.

Es így sorolhatnánk tovább, ahol csak némileg is kielégítő a szakszervezet munkája, az meglátszik a dolgozókkal való törődésben, az üzemi eredményekben. Mint például a Főpostán, Keleti-postán Javitóműhelyben, Székesfehérvári Rádió, Szegedi hálózatiépítő és így tovább.

Es fordítva, ahol nem dolgozik, vagy éppen rosszul dolgozik a szakszervezeti bizottság, ott az alkotmányban, a Munkatörvénykönyvben lefektetett jogok, juttatások, járandóságok nincsenek biztosítva, ott nincs munkafegyelem, nem teljesítik a tervet. Mi az oka például, hogy a Soproni Hálózatiépítő Vállalat évi tervét november végéig csak 80 százalékkal teljesítette? Hogy az összes munkanapoknak 16,6 százalékát igazolatlan hiányzások miatt nem dolgozták ki? Hogy nagy a munkaerővándorlás? Ha tudjuk például, hogy az SZB-titkár a táviradamunkásszállásról vitt el saját használatára lepedőket, a kirendeltség vezetője szalmazsákokat, a főkönyvelő a táviradamunkásoknak járó szalonnáci tisztaizgatott, hogy a dolgozók járandóságait három-négy napos késéssel kapták meg — azonnal világos lesz, hogy mi az oka a tervlemaradásnak, a nagyfokú fegyelmetlenségnek. A szakszervezeti titkár nem a terv teljesítésében volt segítségére a szakvezetésnek, hanem a szabálytalanságok elkövetésében, nem ügyelt gondosan arra, hogy a dolgozók megkapják járandóságukat, hanem maga is megrövidítette őket.

A közvagyon az nem közpréda

ahogy ez az „uri” világban volt. Az állam a mi államunk. A dolgozók közhatalma és közvagyon. Aki ma az államot fejőstehennek tekinti, az a becsületes, öntudatos dolgozókat károsítja, meglopja. A legkiméletlenebbül kell velük szemben eljárni.

Pártunk Politikai Bizottságának határozatából, a felhozott példából látható, hogy mennyire szükséges a választások, hogy mennyire fontos, hogy kik a szakszervezeti vezetők.

Minden postás dolgozó érezze magát felelősnek

azé, hogy a megválasztandó vezetőségekre tisztult, a munkában, a magánéletben példamutató, becsületes, a munkásosztályhoz, pártunkhoz, a Szovjetunióhoz hű dolgozók kerüljenek. Minden szervezett dolgozó érezze megítélő kötelességének, hogy — a szakszervezeti vezetőségválasztáson nem csak részt vegyen, szavazzon, hanem erejéhez, tehetségéhez képest a legtevékenyebben részt vegyen az előkészítő, tudatosító munkában, hogy minden munkatársát meggyőzze a választás fontosságáról és ennek szükségességéről, hogy szavazatával hozzájáruljon a szakszervezeti munka megjavításához.

Minden postás dolgozó érezze, hogy a választási munkában való tevékeny részvételével hozzájárul ötéves tervünk sikeres teljesítéséhez, hogy építi szocialista hazánkat, hogy erősíti a népi demokratikus államunkat, a világ béke-szerető népeinek hatalmas táborát.

Básta Rezső

Mészöly Géza elvtárs,

szakszervezetünk elnöke meghalt

Mészöly Géza elvtárs, aki 1948. áprilisa óta szakszervezetünk elnöke, január hó 8-án, hosszas szenvedés után elhunyt. Mészöly elvtárs 1898-ban született és 1915. óta a Magyar Postánál teljesített szolgálatot. Az 1918-as Tanácsköztársaság idején már bekapcsolódott a mozgalmi munkába és ebben az időben hivatalában bizalmi, majd a postás díjnokok országos szakcsoportjának vezetője lett.

Mozgalmi tevékenysége miatt az ellenforradalom uralomrajutása után fegyelmi eljárás alá vonták és csak azért nem bocsátották el állásából, mert még igen fiatal volt, azonban az előmenetelében hosszú időn keresztül éreztették vele, hogy a kapitalista rendszer nem feleltette el tevékenységét.

A felszabadulás után azonnal bekapcsolódott a mozgalmi munkába. 1946. januárjától szakszervezetünk szervezési titkárának, majd 1948-ban szakszervezetünk elnökének választották. 1948-ban mozgalmi munkája elismeréseképpen a Köztársasági Erdemérem aranyfokozatát kapta meg, amely helyett 1950-ben Népköztársaságunk Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársasági Erdemérem aranyfokozatát adományozta.

Mészöly Géza elvtárs halála komoly vesztesége szakszervezeti mozgalmunknak. Példamutató munkája, lelkesedése utat mutat nekünk további nagy feladataink elvégzéséhez.

Az 1952-es terv első napjairól

Az 1951. évi terv befejezésével üzemünk és hivatalaink lendületesen fogtak hozzá az 1952. évi terv teljesítéséhez. A harc a napi tervek teljesítéséért és túlteljesítésért folyik. Üzemi leveleink egymásután számolnak be a terv első napjainak sikereiről.

A posta Javitóműhely Béke-brigádja 400 óra megtakarítást vállalt egy munkán

A Javitóműhely dolgozói jó hangulatban kezdték meg a harmadik tervévet. A munkaidő megkezdése előtt az érkező dolgozókat a pártszervezet zeneszóval a hangszórókon keresztül, személy szerint üdvözölte. A műhelyek dolgozói egymásután fogadták meg, hogy az új évben tervüket naponta túlteljesítik. Az év első napján különösen Molnár Oszkár és Koós Antal értek el jó eredményeket, mert Molnár szaktárs 210, Koós szaktárs pedig 200 százalékos teljesítményt ért el.

Az áramellátás-berendezések készítésével Timár Béla és Berecz Lukács értek el 150, illetve 155 százalékos teljesítményt.

A Javitóműhely nődolgozói is az élen járnak

A kapcsológépműhelyben Bitter Jánosné hábfőmőrmő 135, Grántz Istvánné telekercelő 185 százalékos teljesítménnyel dolgozott.

Az asztalosműhely dolgozói az önköltségek csökkentését tűzték ki célul és vállalták, hogy egy 25.000 normórás munkából 400 munkaórát fognak megtakarítani.

A Javitóműhely az előző év hibáin okulva, idejében kérészerződéseket kö-

ött a kooperáló vállalatokkal s így a természetben az ártérett zökkenőmentesen hajtották végre. Multévi tervüket 12 százalékkal teljesítették túl, ez évben még jobb eredményt akarnak — és min az eredmények mutatják, fognak is — elérni.

Temesvári László, a Járműtelep sztahanovista gépkocsivezetőjének harca a benzinmegtakarításért

A Posta Járműtelep 523 gépkocsivezetője versenyzett azért, hogy a legnagyobb benzinmegtakarítást érjék el. Átlagban 1951-ben 25 százalékos benzinmegtakarítást értek el és 1952-ben még nagyobb eredményeket akarnak elérni.

Az év második napján Temesvári László sztahanovista gépkocsivezető, aki már egy éve tartja a sztahanovista színvonalat, rekordot ért el a benzinmegtakarításban. Január 2-án, egyetlen nap alatt 2,2 liter benzint takarított meg, ami azt jelenti, ha a megtakarítását ilyen ütemben folytatja, akkor a hó végére 30 százalékos megtakarítással vezet a gépkocsivezetők között.

Temesvári szaktárs megfogadta az év első napján, hogy állandóan 28—30 százalékos benzinmegtakarítást fog elérni.

Példáját követi Gulyás Sándor, aki 6,7 liter benzinnel fogyasztott kevesebbet az előirányzatnál. Gulyás szaktárs decemberben összesen 1,4 liter benzint takarított meg, de Temesvári szaktárs példáján fellelkesedve, ő is hasonló jó eredményeket kíván elérni.

Sz. L.

A vezetékes rádió dolgozói globálisan befejezték évi tervüket

A posta Vezetékes Rádió Üzemi Vállalat dolgozói is harcolnak a minisztertanács vándorzászlájának elnyeréséért. Megindították a 128-ik vezetékes rádióhálózat, s ezzel tervüket globálisan befejezték, lehetővé téve, hogy 45 ezer magyar család hajlékában szálaljon meg a vezetékes rádió.

A Vezetékes Rádió ÜV dolgozóinak komoly segítségét nyújtottak az Anyaghivatal dolgozói is. Pártunk határozata értelmében a bekapcsolandó hangszórók száma évközben jelentősen emelkedett. Így pl. a 22 ezer tetőtartó helyett 45 ezer darabot kellett biztosítani.

Az Anyaghivatal adminisztratív dolgozóiból brigád alakult s ez a brigád válogatta ki az ócskavas-telepeken a használható gömbvasanyagot s ezzel hidalta át a mutatózó nehézségeket.

Komoly segítség volt a Vezetékes Rádió ÜV számára, hogy az Anyaghivatal a Posta Kísérleti Állomás dolgozóival szoros együttműködésben az ölmotort helyettesítő PVC. anyag felhasználásával kb.

150 km. hosszú kárpíthuzalt gyártott, amelyet már be is építettek.

A vezetékes rádiót építő brigádok hasonló jó munkával küzdöttek a göcök felszereléséért. A debreceniek, a pécsiek, a miskolciak, a szegediek és a soproniak pl. rossz kazáncsővekből készítették tetőtartókat, csak hogy a minisztertanács zászlajáért folyó verseny során teljesíthessék tervüket.

A posta dolgozói soronkívül szerelték fel

a vezetékes rádiót a természetben élenjáró városoknak, községeknek.

A hálózatot építő brigádok közül különösen jó munkát végzett a pécsi brigád, amely tervének teljesítéséért, azért, hogy Sormáson, Sztálin elvtárs születésnapjára megállíthasson a 37 ezredik hangszóró, a normának előírt 48 helyett 118 hangszórót szerelt fel egyetlen napon. A sormási rádió bekapcsolásában különösen kitűnt János László, Vig Sándor, Szávai Gyula és Takács László.

G. A.

Az 1951. év befejezése ismét jelentős lépéssel vitte előre a szocializmus építését

Munkásosztályunk, dolgozó népünk, köztük a postásdolgozók is, lelkes harcot folytattak a felemelt tervek teljesítéséért és azt nemcsak elérték, hanem többségükben túl is haladták. Itt felmerül a kérdés, hogyan és miért vannak ilyen eredmények? — A válasz egyszerű: egyre többen értik meg azt, amit Lenin elvtárs úgy fogalmazott meg, hogy a munkaverseny a szocializmus építésének kommunista módszere és arról Rákosi elvtárs azt mondta egyik beszédében, hogy nálunk is egyre többen értik meg a munkaverseny jelentőségét.

Rákosi elvtársnak ez a megállapítása élő valóság. Ezt tanúsítja az a 32.000 postás versenyszervező is, amelyet a postás dolgozók kötöttek az 1951-es évre és egyes kiemelkedő időszakokra.

Az eredmények eléréséhez jelentős mértékben járult hozzá az is, hogy dolgozóink egyre átlátszóbban látják a tervek teljesítésének kérdését, a tervszerűséget, a műszak területén a számszám, anyagellátás, a forgalom területén a menetrendszerűség betartását, az AB-mozgalmat, a felelősséget, a felelősséget, a felelősséget.

Mindezek eléréséhez, megjavításához nemcsak bírálatokkal járultak hozzá, hanem számos javaslattal, újtással, adtak segítséget.

Ennek tudható be az, hogy a postai felemelt tervek általában teljesítették, túlteljesítették.

A tervteljesítéshez igen nagy lendületű volt az egyre emelkedő újítások és a takarékoskodás — a Gazda-mozgalmak elterjedése, mellyel közel 1,5 millió forint megtakarítást értünk el.

Szép példáit láthatjuk a tervteljesítésnek üzemünk, hivatalaink egész sorában, mint pl. Alközpont ú., Központi Járműtelep, Javitóműhely, Főposta, Keleti p., Bp. 62., 72., hivatalok, amelyek közül nem egy, hanem több dicsekedhet többszörös előzetes eredménnyel, hogy tervüket már december hó 11-én befejezték. Előszörban a takarékoskodás területén,

Főposta

A sok közül a Főpostát, ha megnézzük, az tűnik fel, hogy jó az üzem háromszög együttműködése, aminek folytatása, hogy megvan az egyes osztályok, dolgozók között is az együttműködésre való törekvés. Ennek eredménye, hogy tervüket már december hó 11-én befejezték. Előszörban a takarékoskodás területén,

a Gazda-mozgalmak keretében vállalt

248.200 forint megtakarítást

274.964 forintra teljesítették.

Az anyagtakarékoskodási vállalkozást 1190 forinttal teljesítették túl. Egy postai gépi kapcsolási távgyűrűkötőpont előzetes megépítési munkálatait előrehozva, november 25-e helyett november 7-re készítették el, s ezzel

11.200 forintot takarítottak meg.

De eredményeikhez nagyban hozzájárult az is, hogy a dolgozók megértették az elvtársi segítségnyújtás jelentőségét. A Főposta sztahanovistái családkoztak a Röder-mozgalmakhoz, hogy újabb sztahanovistákat nevelhessenek és felemelhessenek az elmaradottakat.

Ez a segítségadás megmutakozik a táviratkézből osztályon Balázs Pirokka teljesítményében, aki Istenei Zoltán segítségadására folytán eredményét 97 százalékról 102 százalékra emelte. A távirászköz közeli segítségadásával kiemelkedik Kinczel Ilona, kinek segítségadására folytán Molnár Antalné távirászköz teljesítményét 98 százalékról 110 százalékra emelte. Hasonló helyes segítségadás indult meg a Járműtelepen, Keleti-postán, Javitóműhelyben, amelynek eredményei feltűnően a tervteljesítést segítik elő. Meg kell azonban látnunk az eredmények mellett azt is, hogy nem mindenki és nem mindenütt értették meg a tapasztalatátadás jelentőségét, a jó együttműködés fontosságát, a tervek maradéknélküli teljesítéséért folyó következetes harc szükségességét és a dolgozók javaslatainak végrehajtását. Ezt igazolja az a tény, hogy még mindig vannak olyan sztahanovisták, akik nem kapcsolódtak be ebbe a mozgalmakba és nem segítik úgy a lemaradottakat, mint Cséfi Gyula és Lengyel István szaktársak, kiknek oktatása nyomán a hozzájuk beosztott átképző-

sók egyre emelkedő teljesítményt érnek el.

A szakszervezeti bizottságok vezetői hibát követnek el abban, hogy a politikai nevelőmunka mellett elfeledkeznek arról, hogy tudatosítsák a szervezett munkamódszerátadásért járó jutalom ismertetését, amely szintén emelője, segítője a mozgalmaknak.

Az együttműködés hiánya

Az együttműködés hiányát legjobban az bizonyítja, hogy ebben a kérdésben még a felsőbb vezetőségek között sem alakult ki elég szoros az együttműködés, ami kitűnik abból, hogy a Főosztály tervosztálya a szakszervezet meghallgatása, megkérdezése nélkül január elejére termelési értékeket rendelt el, ugyanakkor hasonló tárgyban egy nappal később a SZOT, illetve a szakszervezet szervezésében ismét meg kellett tartani. A tervteljesítés elhanyagolását, a nem kielégítő törekvést bizonyítja a Buvihálp, Soproni HALEP, Vezetékesrádió tervteljesítésénél megmutatkozó lemaradások.

Hogy nem voltak elég harcosak a szakszervezeti bizottságok, azt bizonyítja az a tény, hogy november és december hónapban a kö kövön nem maradt jelszóval a lemaradások jelentős részét behozták.

Ez a jelenség egyébként elég általános a postai üzemeknél és főleg a december hónap — függetlenül a decemberi csúszorgalmától — igen kapcsolódásterületen zajlott le, ami pedig nem evezetethető össze a szocialista tervgazdálkodással. Nem utolsó sorban kell megemlítenünk a dolgozók javaslataival való tördést. A múlt év közepén tartották meg legjobb sztahanovistáink az első évüti megbeszélésüket. Ezen a megbeszélésen sok értékes javaslat, hozzászólás történt és mindez azért, hogy a munka megjavuljon. Ennek ellenére a Főosztály illetékes szakosztályai a műszak és forgalom többszörös „felkérés” ellenére is csak most felváltva jutottak el odáig, hogy válaszoljanak a felvetett kérdésekre.

Magától értetődik, hogy ilyen kezelés mellett a dolgozók nem érzik azt, amit annyit hangoztatunk, hogy mindenben segítjük, támogatjuk az egészséges kezdeményezéseiket. Mindezen

felsorolt hibák ellenére is meg kell állapítanunk, hogy dolgozóink nem hagyták, nem hagyják magukat és

sok esetben a javaslattal egyidőben már meg is valósították gyakorlatban elgondolásait.

Eszerint mégis úgy értékelhetjük az 1951. évi terv teljesítését, mintegy győzelmet, mert valamennyi százalék, amivel 100 fölött teljesítettünk, egy-egy újabb csapást jelentett az imperialista háborús uszítókra, ugyanakkor erősítette a békétábor, a szocializmus építését és ez a döntő.

Ezeknél az eredményeknél azonban nem állhatunk meg és ezért számba kell venni a további feladatainkat.

Legfontosabb feladat a tervteljesítés,

az, hogy minden szakszervezeti bizottság, de minden postás dolgozó harcoljon azért, hogy felbontott tervvel dolgozhasson, hogy nap mint nap teljesítse a tervét. Segítséget kell adni a dolgozóknak, hogy ugyanúgy, mint az elmúlt évben, most is megtehessek szocialista kötelezettségvállalásaikat, elsősorban a tervre, a takarékoskodásra, a minőségi munka megjavítására. Fel kell használni a termelési értékeket arra, hogy a dolgozók megtehessek javaslataikat és építő bírálatokkal megjavíthassák munkát.

El kell érni azt, hogy az öntudatos dolgozók elmondhassák a hibákat, mint pl. a munkafegyelem lazasága, amely Rákosi elvtárs szavai szerint legnagyobb fékje a termelésnek.

A nagyobb eredmények elérése, a lemaradottak megsegítése érdekében minden szakszervezeti bizottság elsőrendű feladata, hogy segítséget nyújtson ahhoz, hogy Röder elvtárs és Deák elvtárs kezdeményezésére minél nagyobb számban kapcsolódjanak be a postás sztahanovisták és dolgozók, hogy ezen keresztül ötéves tervünk harmadik évét még eredményesebben fejezhessük be.

Tervszerű munkával, előre az 1952. év feladatainak túlteljesítéséért!

Bayer

Üdvözljük

az új postaügyi minisztériumot

Népköztársaságunk Elnöki Tanácsa a minisztertanács előterjesztésére törvényerejű rendeletet hozott új minisztériumok létesítéséről, így a többi között külön postaügyi minisztériumnak megalkotásáról.

Kormányzatunk és pártunk intézkedése újabb megbecsülése a postás dolgozók munkájának, egyben a posta fontosságának kifejezése. Alig néhány hete, hogy a minisztertanács rendezte a postás dolgozók fizetését, jelentékeny juttatást biztosítva a postás dolgozók többségének. Dolgozóink érzik kormányunk és pártunk gondoskodását, tudják, hogy a gondoskodást jobb munkával, a postaszolgáltatások megjavításával, a postának valóban szocialista postává való átalakításával hálálhatják meg.

Üdvözljük Katona elvtársat az új postaügyi minisztérium élén, munkájához sok sikert kívánunk és ebben fegyvelmezt, odaadó, jó munkával, minden erőnkkel támogatjuk.

Tervbrigádok működése az alközponti ÜV-nél

Az MDP II. kongresszusának határozata alapján üzemünk minden egyes részlegében 1951 augusztus havában megalkultak a tervbrigádok.

A brigádok feladata akkor az volt, hogy vizsgálják meg a termelő csoportoknál, osztályoknál a szűk keresztmetszetet, kutassák fel a rejtett tartalékokat, segítsék dolgozóinkat a tervében előírt munkák minél előbbi sikeres befejezésében.

Ahol lemaradások mutatkoztak az anyagelőkészítésben, a terv teljesítésében, ott a tervbrigádok tagjai tették meg javaslataikat a hiányosságok kiküszöbölésére. Ugyanakkor tudatosított munkát végeztek az üzemben, mozgósították a dolgozókat az 1952. évi terv munkáinak előkészítéséhez. Szoros kapcsolatot tartottak az üzem dolgozóival, kérdéseikre felvilágosításokat adtak, javaslataik megtételénél segítettek őket.

Jó munkájuk elősegítette, hogy vállalatunk éves tervét teljes részleteiben október 31-én, november 7-i ötmillió forintos vállalatunkat pedig 7.350.000 forintra teljesítették.

A vállalat eredményeit elősegítették a tervbrigádok azzal, hogy rendszeresen kéthetenként tartottak értekezletet és az ottani javaslatok alapján hozott határozatokat a tervbrigád tagjai végrehajtották. Az elvégzett feladatok között szerepel többek között a fenn-tarlati osztály és építési osztályunk a munkaerők szerveztetebb munkabá-állítása. A távbeszélőberendezések jobb kihasználásának biztosítása, a minőségi munka megjavítása.

A brigádtagok által végzett munka eredménye nem maradt el. Így például a fenntartási osztályon a minőségi munka fokozatosan 10,6 százalékos jó-ságfokról decemberig 4,6 százalékra javult.

A feladatok sokaságát csak úgy tudták elvégezni, hogy mindig szoros kapcsolatot tartottak dolgozóinkkal és javaslataik megvalósítását figyelemmel kísérték. Brigádjaik figyelmet fordítottak arra is, hogy a termeléshez szükséges műszaki feltételek, anyagok, szerszámok biztosítva legyenek.

Az üzemek közötti kooperációt helyesen értelmezték és a javítóműhely részére, a brigádok javaslataira, már december hónapban kiszállították fel-újításra az 1952 első negyedére be-üzemezett munkák bizonyos hányadát. Ezzel is elősegítették a javítóműhely tervszerű munkáját.

Az 1952-es év első negyedévi műszaki keretszámok birtokában a vállalat, a tervbrigádok javaslatai alapján, osztályonként egyenként, munkapadokig tervfelbontást végzett, ezzel is elő-segítve dolgozóinkat 1952. évi vállala-saik megtételében.

Az ötéves terv harmadik évének cél-kitűzését megvalósítani csak akkor tudjuk, ha a tervbrigádok fokozzák felkészültségüket és még több hasznos kezdeményezést indítanak el.

Kertész István,
az Alközpont ÜV
bér- és termelési felelőse

Miért maradt le a soproni Hálópénz a TERVTELJESÍTÉSben

Dolgozó népünknek, az ország gazdájának az új év kezdete a büszkeség és öröm ideje. A haza sorsáért felelősséget vállaló dolgozók szerte az országban felteszik maguknak ekkor a kérdést, hogyan dolgoztak az elmúlt évben, mit végeztek és megtek-e minden tőlük telhetőt a terv teljesítése, hazájuk és népük megerősítése érdekében.

Ezt a kérdést, mi, postás dolgozók is feltesszük magunknak. A postás dolgozók döntő többsége becsülettel és örömmel felelheti, hogy tervét teljesítette, sőt túlteljesítette.

Vajon minden postás dolgozó és minden postás üzem büszkén kijelentheti-e? Nem, nem minden postás dolgozó és nem minden postás üzem teljesítette 1951. évi tervét.

Nem teljesítették azt a Soproni Hálópénz Üzemi Vállalat dolgozói. Miért nem?

Rákosi elvtárs mondta: „a munkafegyelem lazasága egyik legnagyobb fékjünk”.

Ha megvizsgáljuk, hogy a Soproni Hálópénz Üzemi Vállalat tervmaradásának mi az oka, azonnal megállapíthatjuk, hogy annak döntő oka a terv teljesítésének valóságos fékje éppen a munkafegyelem lazasága volt.

De a számok jobban beszélnek:

IV., V., VI. hónapban	1006 munkanap
VII.	706
VIII.	632
IX.	2359
X.	1603
XI.	956

tehát november végéig a vállalat meg-alkulása óta összesen:

7262 munkanap, az összes munkanapok 16,6 fized százaléka esett ki a termelésből igazolatlan hiányzások, mulasztások miatt.

Emellett a hatalmas mulasztás mellett szinte eltörpülnek a többé-kevésbé fennálló nehézségek, mint az időnként éppen a rossz munkaszervezés miatt előálló anyaghiány és a sokat emlegetett „munkaerőhiány”, amelyet úgy akartak „megoldani”, hogy új munkaerőt kívántak felvenni, ahelyett, hogy a vállalat vezetősége például adó magatartással a dolgozóknak járó juttatások biztosításával, vagy a szakszervezeti bizottság a hibák feltárásával, a dolgozók közötti nevelőmunkával akadályozták volna meg a munkaerővándorlást. Hogy mi történt, erre talán legjobban megfelel Dráva István elvtárs, a november 20-án tartott termelési értekezleti felszólalása. „Sokszor el lehetne intézni könnyűszerrel olyan munkát, ami a torzalkodás következtében elakad. Számos ilyen torzalkodás megszüntetése sokat könnyítene munkánkon.”

A torzalkodások és főként a vállalat volt vezetőinek torzalkodása „elvonta” idejüket a legfontosabb kérdésekre, a munkafegyelem megszilárdításának feladatától.

Fokozta ezt még az is, hogy Turnózi

Lóránt szaktárs főkönyvelő a rakár-ban lévő és a táviratmunkások részére kiutalt szalonából „rendezett vacsordát”, hogy a december 10-én esedékes bérkülönbözetet a vidéki kirendeltségeknél csak 13, 14-én fizették ki, hogy a dolgozók jogos kívánságait sürgető leveleikre cinikus hangú válaszokat kaptak, mint László Gyula szaktárs Szombathelyen. Hogy pl. Zelenyánszki György szaktársnak 3 hónapig nem fizették ki áthelyezése alkalmával az átköltözési díjat, ugyanakkor Tarnóczy szaktárs az utiszámlájában taxi és magánorvosi díjan is elszámolt és szabadságáról is, kirendeléséről is későn tért vissza.

Ezekről tudtak a vállalat dolgozói is, de tudtak arról is, hogy a vállalatvezető és a főkönyvelő december 6-án összehozták.

Ezek és hasonló esetek

az amúgyis elhanyagolt munkafegyelem tovább lazították:

„tőlünk követelnek munkafegyelem egységesen verekedő vezetőket?” — mondták a pápai táviratmunkás szaktársak. De nem is tudhatnák a munkafegyelem megszilárdítása terén elért eredményeket olyanok, mint pl. Karádi szaktárs, a szombathelyi építési kirendeltség vezetője, aki a munkásszállásból származókat és Hende Erzsébet, szakszervezeti bizottsági titkár, aki lepedőket vitetett haza lakására. Ehhez persze hozzásegítette őket dr. Tárnok Pál szaktárs „munkája” is, aki papíron parancsol, de valójában nem vesz észre ilyen súlyos eseteket.

Nem csoda tehát,

hogy a vállalat november végéig alig 80 százalékra teljesítette tervét.

Es a tervosztály vezetőjének felvilágosítása szerint, a december havi eredményekkel együtt is csak kb. 90 százalékot teljesítettek. (A kiértékelés folyamatban.)

Rákosi elvtárs a munkafegyelemmel kapcsolatban azt is mondtotta: „minél hamarabb teremlünk e téren rendet, annál erőteljesebb lesz a fejlődésünk!” A vállalat új vezetőségének és szakszervezeti bizottságának sür-gős feladata a munkafegyelem megszilárdítása, a helyes munkaszervezés kialakítása, minden kirendeltségnél megfelelő munkásszállások biztosítása, a dolgozók politikai és kulturális nevelése, a terveknek minden egyes dolgozóig való felbontása, a munkaverseny szervezése, a verseny nyilvánosságának biztosítása.

A szakszervezők azonban a munkafegyelem terén csak akkor tudnak eredményt elérni, ha a kommunisták és az élénjáró dolgozók, a szakszervezeti szervek és funkcionáriusok segítik őket ebben a harcban. Ha ki-alkatják azt a légkört, amelyben a naplopás, a lógás, a fegyelemtelenség szégyen és gyalázat! Sz. F.

Brigádkézbítés a Keleti Postán

A postai hírlapterjesztés bevezetésével egyidőben a brigádkézbítésre való áttérést javasolta szakszervezetünk és a szakvezetés kézbítésőinknek. A brigádkézbítés kézbítésőinknek ellenére az ismeretlen, az új iránti ellenszenvvel fogadták. Azonban a Szovjetunió tapasztalatai és az azóta elletti idő bebizonyította, hogy a brigádkézbítés valóban jó és a kézbítésők érdekeit szolgálja.

Ezt bizonyítja a Keleti Posta példája is, ahol 1951 április 1. óta brigádban kézbítésnek

Itt is voltak hibák, amiket időközben megszüntettek. Három ízben tervezték át az eredeti hetes brigádokat. A brigád mai formája minden tekintetben megfelel és elősegíti a hírlapkézbítés által fokozottabb követelmények elé állított szaktársak munkáját. A jelenlegi brigádban a járás A és B kézbítésője közül az egyik héten az A, a másik héten a B kézbítéső viszi a hírlapot. Ahol a kézbítéső hírlap-darabszám ezt megkövetelte, hírlap-betétjártat szervezték. Megszervezték a kézbítésők közötti versenymozgalmat. Ezzel a beosztással a hírlapot kézbítéső szaktárs a hírlap kézbítésése után csak egy levélindítással indul, míg a másik kézbítéső viszi a kétszeri levélindítást. Így mindkét kézbítésőnek csak kétszer kell kiindulnia, mégis biztosítva van a hírlapok kézbítésése, valamint a kétszeri levélindítás.

Igy elérték azt is, hogy minden második szombaton és vasárnap szabadnapot adhatnak a kézbítéső szaktársoknak.

Hetenként rendszeresen

brigádkézbítés tartanak

A brigádkézbítésen megtárgyalják a hírlappal kapcsolatos új rendeleteket, tudnivalókat, értékelik az előző héten elvégzett munkát, megbeszélnek az

esetleges panaszokat, reklamációkat.

A brigádkézbítés a brigádtagok szép fejlődését mutatják. A brigádban végzett kollektív munka a hírlapterjesztést is elősegíti. Amíg a hírlap júnusi lapforgalma 53 ezer volt, addig a novemberi 64 ezerre emelkedett. Ugyanígy emelkedés tapasztalható az előfizetésgyűjtéseknél is. Júniusban 42, októberben 67, novemberben pedig 102 új előfizetőt gyűjtöttek a brigádtagok. Jelenleg a brigádnak 2658 előfizetői példány és 2400—2800 árusítási példány van átlag havonta.

Zalaegerszegről

is hasonló eredményről számolnak be. Október 7-én alakították meg a brigádokat. A brigádkézbítés bevezetése óta három ízben érkezett panasz késedelmes kézbítés miatt, de az is közvetlen a brigádkézbítés bevezetése után. A brigád megalkotásakor a kézbítésők idegenkedtek a brigádtól és minden érveit felhozták az ellen. Hivatkoztak arra, hogy a brigádkézbítés bevezetésével nagyarányú lemorzsolódás áll elő. Azóta megszűntek a panaszok, a kézbítéső szaktársak megszokták, sőt ma már világosan látják, hogy a brigádkézbítés bevezetésével heti szabadnapjuk biztosítását érték el. Lemorzsolódás sem történt, ellenkezőleg, az előfizetők számában öröndetes emelkedés következett be.

A brigádkézbítésrel kapcsolatban ugyanaz a helyzet Debrecenben is, mint az előbb említett két hivatalban. Láthatjuk tehát, hogy a brigádkézbítés jó, az a kézbítéső szaktársak érdekeit szolgálja. Egy tanulság azonban le kell szűrni, mégpedig, hogy a brigádok megalkotásánál nem kell feltétlenül ragaszkodni a megadott formához, hanem olyan módszert kell kidolgozni és bevezetni, amely a helyi viszonyoknak megfelel és a gyakorlatban is jól bevál.

Sz. S.

A MUNKAFEGYELEM MEGSZILÁRDÍTÁSA

Ot éves tervünk harmadik évének küszöbén állunk. Végezzünk számvetést eddigi munkánkról. Nézzük meg, milyen eredményeket értünk el és mi gátolt bennünket még nagyobb eredmények elérésében.

Az akadályok közül — melyek tervünk végrehajtását lassították — kétségtelenül a legnagyobb a munkafegyelmelazaság.

Rákosi elvtárs a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének 1951. november 30-i ülésén erről a következőket mondotta: „A munkafegyelmelazaság egyik leg- nagyobb fétkünk. Minél hamarabb teremtsük e téren tovább, annál eredményesebb lesz további fejlődésünk.”

A postás dolgozók nagy többsége magától vette Rákosi elvtárs figyelmeztetését és a munkafegyelmelazaság bizonyos javulása is mutatkozik. Azonban egyes üzemekben és hivatalokban sem a szakszervezet, sem a szakszervezeti bizottságok nem kezelik e kérdést fontosságának megfelelően.

Egyes szaktársak még mindig önkényesen elhagyják szolgálati idő alatti munkahelyüket, mint pl. a Posta Átviteltechnika és Kábelüzem létszámába tartozó Csátrai Gyula posta- kezelő szaktárs, aki elmúlt év december 21-én munkahelyét önkényesen elhagyta a szolgálati idő letelte előtt. Csátrai szaktárs nem vette figyelembe, hogy öt éves tervünk második évének sikeres befejezése minden postás dolgozóra komoly feladatokat ró. Minden perc munkaidőnkös komolyan veszélyeztetett tervünk teljesítését. A szakszervezet, nagyon hevesen, Csátrai szaktársat alacsonyabb illetmény- nyel járó munkakörbe való áthelyezéssel büntette.

Egyes szaktársaink komolyan véte-

nek a munkafegyelmel ellen úgy is, hogy ittasan jelennek meg szolgálat- tételre, mint pl. Szalontai Győző, a Budapest 62-es hivatal dolgozója, aki ittasan állapotban jelentkezett hivatalá- ban és ott közszolgálati alkalmazott- hoz nem méltó magatartást tanúsított. Magaviseletével komolyan megbontotta hivatala munkafegyelmét, ezért bünte- tésből alacsonyabb illetménnyel járó munkahelyre helyezte át a szakszerve- tes.

A postás dolgozók a magyar nép államától azt a feladatot kapták, hogy a dolgozókat a lehető legpontosabban, leggyorsabban szolgálják ki.

**Minden perc késedelem,
minden feleltelenül végzett munka
hátráltatja tervünk teljesítését**

és azt, hogy a postát igénybevevő dolgozókat maradéktalanul kiszolgál- juk.

Ez ellen vétett például Gebei Lajos szaktárs, a szolnoki rádióüzem dolgozója. Aki szolgálati helyén elaludt s ennek következtében 37 perces késéssel lehetett csak beindítani a szolnoki adót. Gebei szaktárs augusztus 5-én az adó helytelen hangolása kö- vetkeztében 51 perces üzemzavarri idé- zett elő.

Ezek a példák azt mutatják, hogy a munkafegyelmel megszilárdítása te- ren még igen sok a tennivaló. Szakszervezeti bizottságaink és bizalmi- jaink előtt most az a feladat áll, hogy már az év elején minden ere- jüket a munkafegyelmel megszilárdítá- sára összpontosítsák. Neveljék a dolgozókat a szocialista tulajdon meg- ővására, új, szocialista munkafegy- lemre. Segítsék elő minden erejükkel olyan légtér kialakítását, amelyben maguk a dolgozók elítélik a munka- fegyelmel megbontóit.

Szabó László

Kétmillió forint megtakarítás

A főposta műszerészei saját erejükből készítik el az automata távgépíró központhoz szükséges alkatrészeket.

Fejlődő gyaraink, vállalataink egyre nagyobb követelményeket támasztanak a postával szemben. A vállalatok ele- tében ma már nélkülözhetetlenné vált, hogy egymással géptávírón érintkezni tudjanak.

A posta öt éves tervében szerepelt a távgépírók automatizálása. A feladat anélkül nagyobb volt, mivel külföldi példák nem igen állottak rendelkezésre, nem volt megfelelő tapasztalat az automata távgépíró központok meg- építéséhez.

Külföldi vállalatok nem vállalták, vagy olyan távoli időben, amikor már a mi öt éves tervünk be is fejeződne. A Standard ugyan vállalta volna 300.000 forintért egy automata távgép- író központ mintapéldányát elkészí- teni, azonban csak 1952 végére.

**Mi lenne, ha magunk készítenénk el
az automata mintapéldányát?**

— kérdezte Bakos Elemér szaktárs, a főposta sztahanovistája. A kérdés sze- gett ütött a többiek fejébe.

— Nézzük meg, milyen anyagunk van, hátha el tudjuk készíteni ma- gunk is — mondotta Csereklvei Pál.

Bakos Elemér máris nyargalt az Anyagszertárba és ott felfedezett há- rom darab roncs távgépíróközpontot. — Megvan — mondotta. — Ezzel indítjuk meg az automata mintapé- dány készítését. Az indulásnak jó lesz, csak most aztán segítsétek, szaktár- sak.

A munkaadókat átragadt a brigád valamennyi tagjára. Pruck Jánosnak eszébe jutott, hogy az Elektromos Műveknél vannak olyan anyagok, amiket nagyszerűen fel lehet hasz- nálni az automata építésénél.

Bakos, Csereklvei, Váraljai és Pruck egy negyedóra múlva már ott ültek az Elektromos Művek irodájá- ban és elmondották, miről van szó. — Elvtársak, szükségünk van azokra az anyagokra, ami nálátok csak hever a raktárban, mi pedig milliók meg- takarítását megépíthetjük belőle az országos automata távgépíróközpont- ot — mondotta Pruck János. — S máris esetlették: olyan automata távgépíró készültünk, hogy a díósgyóri vasgvár másodpercek alatt beszélhet írásban a pécsi szénbányával, rendel- heti a szénét.

— No, akkor a mi munkánk is meggyorsul — mondák az Elektro- mos Műveknél az elvtársak. máris közösen megnézték, mit lehetne fel- használni az ott fekvő anyagokból. Csodálatosképpen nem kellett forma- ság. Eltűnt a bürokrácia, a szakmai sovinizmus. Amit azelőtt hosszadal- mas „adás-vételi szerződéssel” tudtak volna csak elintézni, az most elinté- ződött pillanatok alatt.

A brigád megkezdte munkáját. Ter- vezni kezdték. Arról volt szó, a régi elvek alapján építsék-e a mintapé- dányt, vagy közvetlen vezérlésű gé- peket szereljenek-e. Döntöttek. Közvet- len vezérlésű gépeket terveztek. A terveket sűrűsösen a minisztériumhoz küldték. Miután egymillió forintos munkáról volt szó, a minisztériumban alaposan meghányták-vetették a dol- got és végül úgy határoztak.

**az új távgépíró központot építse meg
a főposta sztahanovista-brigádja.**

Bakos Elemér boldogan rohant a gépterembe és a műhelybe, boldogan uiságot, mi építjük meg az új köz- pontot. Júliusban kezdtek hozzá a s mintapéldány a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepeére kész is lett s hozzákezdhetek a főközpont 20-as befogadóképességű részlegének építéséhez. A brigád boldogan jelen- tette. Azt az automata távgépíróköz- pontot, amit más vállalat négy millió forintért épített volna meg, azt ők kétféle forintból megépítik s ezzel kétféle forintot takarítanak meg nép- gazdaságunknak.

Vidáman ment a munka, pedig voltak nehézségek. A 19-es tanműhely december 15-ig nem készítette el a 20 darab jelfogósint.

Veszélyben volt tehát, hogy a vál- lált határidőre, december 31-re mun- kájukat be tudják fejezni.

Bakos Elemér azonban nem csüg- gedt. Odament a műhely dolgozóhoz. — Elvtársak, veszélyben tervünk, a jelfogósíneket a tanműhely nem készí- tette el, magunknak kell legyártanunk ezeket, még hozzá rövid idő alatt. Akartok-e segíteni?

Akarunk, akarunk. — zúgták v's- sza a dolgozók, na, akkor aki segíteni akar, jöjjön a munkapadhoz. Ezzel Oláh Gyula, Valent János, Varga József, Csizráki János, Tihanyi József és Giczi Marika máris körülvették a munkapadot és nekiláttak a munká- nak.

Négy napig egy szó sem volt hall- ható a műhelyben. Csak a kezek mo- zogtak s készítették a jelfogósíne- ket. Ezekben a napokban késő esti- g ételek a műhelyben és vé- gül december 29-re, két nappal a ha- táridő előtt elkészült a 20-as részleg is, az automatának az a részlege, ami már májusban üzemben lesz, hogy ezáltal feleslegessé tegye a kézikapcsolású távgépíróközpont ideiglenes bővítését is.

A munka most tovább folyik. A sztahanovista brigád tovább dolgozik és az új esztendő az a kezdik, hogy jelentik: minden akadályt leküzdve, megépítjük a távgépíró automata- központot.

Nemzetközi Rítetek

A „sötét” Afrikában is világosodik

Mostanában sok szó esik a béke és a haladás tábora s az új háborút előkészítő, az elnyomás és kizsákmá- nyolás állandósítására törekvő erők között világméretben folyó küzde- lemről. Ennek kapcsán mind sűrűbben kerülnek az érdeklődés homlokterébe az ázsiai országok mellett afrikai te- rületek; elsősorban Egyiptom. Annál kevesebbet hallunk az útleírásokból is- mert, exotikumokban, néprajzi furcsa- ságokban bővelkedő, „sötét” — és te- gyük hozzá — „néma” Afrikáról. Sötét, mert odáig nem jutott el a fény. Néma, mert eddig még nem szólalt meg, nem tudott megszólalni.

Mult számunkban hirt adtunk ol- vasóinknak arról, hogy szeptemberben a „sötét” Afrika gyarmati elnyomás alatt élő dolgozóinak szakszervezeti vezetői Bamakóban értekezletre gyűl- tek össze, éppen az afrikai postás szakszervezetek kezdeményezésére. A konferenciának az afrikai dolgozók kö- veteléseinek világos és határozott meg- fogalmazásán kívül a jövő alakítása szempontjából az a határozata volt, amely az afrikai dolgozók kitűzött cél- jai elérésének biztosítékát a világ ösz- ses dolgozóival való szoros együtt- működésben jelölte meg. Ime, Afrika megszólalt. Nemcsak ők hallják a mi szavunkat, de mi is halljuk és egyre jobban fogjuk hallani az ő szavu- kat...

Az alábbiakban erről az új, meg- változott Afrikáról kívánunk olvasó- inknak postás és szakszervezeti vi- szonylatban képet adni.

Mint ahogyan a vízceppben benne van az egész tenger, ezeknek a pos- tásvonatoknak képeket és adatokat is lesz önmagukon tültető, általá- nos érvényű jelentésük is.

MAROKKÓ. A mult év tavaszán R. Duhamel elvtárs, a Szakszervezeti Vi- lágszövetség Postás Szakmai Tago- zatának alelnöke, hivatalos látogatásra Casablancába érkezett. Jóllehet Cas-ablanca közudomás szerint francia félélségterület és Duhamel elvtárs fran- cia állampolgár, szakmai tagozatunk alelnökének a hajóból való kiszállása előtti bejelentőlapot kellett kiültetnie. Megjegyzendő, hogy az amerikai áll- lampolgárok bejelentési kötelezettsé- güknek a pataszállítás után 24 órá- n belül is ráérnek eleget tenni. Cas-ablanca és Port Lyoutay ténylegesen amerikai kikötők. Az utcákon amerikai kalondok menelnek. Az országban egymást érik az újonnan épített és most készülő amerikai repülőterek. Marakech-ben, Fez-ben, Rabat-ban és Meknes-ben a legjobb lakások ameri- kai „lúristák” és „szakértők” foglal- ják el.

A lakosság lakás- és életviszonyai európai szemmel nézve minden em- beri mértékét meghaladóan siralmasak. És a postások? Egy távirdamunkás 29 évi szolgálat után 8000 frankot kap havonta, egyharmadát annak az ösz- szegnek, amit anyországbeli hasonló beosztású szaktársra kap.

Akak pedig — leszámítva a zöldség- és gyümölcsfeljlesztő árát — számottevően nagyobbak a franciaországi áraknál. A munkaviszonyok sanyarúak. Jármi hiányában — és mert olcsó az em- beri munkaerő — a szállítás 20-40 km távolságra is kézikocsival, esetleg kerékpárral történik.

A szakszervezetek működését a ha- tóságok minden erejükkel korlátozni igyekeznek. Gyűléseiket egyszerűen nem engedélyezik, a vezetőket zaklat- ják, bebörtönzik. André Leroy-t, a marokkói szakszervezeti tanács föl- tárt kiutasították az országból, Bou Hamid-t, a postások szakszervezeté- nek egyik funkcionáriusát pedig élet- fogságra ítélték kényszermunkára ítélte Juin tábornok vészbírósga, mert a szakszervezeti munkáját összekapcsola- ta az elnyomású marokkói nép felsza- badítása érdekében országsszerte folyó és egyre nagyobb tömegeket mozgó- sító nemzeti mozgalommal.

Se szeri, se száma azoknak a leg- elemibb emberi szabadságjogokat láb- bal tipró törvényszegéseknek, amelye- ket a kormányzósg nap mint nap el- követ. A marokkói dolgozók nemrég- ben a Szakszervezeti Világszövetség útján az Egyesült Nemzetekhez jár- dultak panaszokkal és különleges bi- zottság kiküldetését kérték panaszuk kivizsgálása céljából.

ALGERIA. Az algériai postások helyzete sokkal kedvezőbb. Jobb szer- vezettségükkel fogva — a dolgozók közt igen nagy számban vannak euró- paiak — mindig egységesen és így nagyobb súllyal tudnak fellépni. A

mult évben — szoros együttműködés- ben a franciaországi szaktársakkal — három ízben is a sztrájk fegyveréhez folyamodtak jogaik védelmében. Hatá- rozották és egységes fellépésükkel sike- rült kivívniok, hogy az anyországi 33 százalékos bérrendezés hatályát és legutóbb a mozgó bérskálát Algériára is kiterjesztette a kormány.

TUNÉZIA. Tunéziában az eredmé- nyes szakszervezeti munkát a legutóbbi időkig megnehezítette az a körülmény, hogy a postás dolgozók részint a Szakszervezeti Világszövetséghez csat- lakozott haladói szakszervezetek vol- tak tagjai, részint a „sarga” Inter- nacionáléhoz tartozó burzsoá-inter- nalista szakszervezetekben voltak. Au- gusztusban a két szakszervezet között megállapodás jött létre arról, hogy a postásságot érintő kérdésekben tanácskoznai jognak az egyöntetű fel- lépés céljából. A harci szövetség első sikeres próbája a decemberben kirob- bant és egész Tunéziára kiterjedt ál- talános tüntető sztrájk volt a tunéziai

nép jűggetlensége mellett, amelyben a postás dolgozók is résztvettek.

TOGO. A togói postások legsúlyo- sabb sérelme a faji megkülönböztetés politikájának, a bérezésben és az elő- léptetésben megnyilvánuló alkalmá- zása.

A bennszülött kézbesítő például ugyanazért a munkáért egyharmadát kapja annak az illetménynek, amit fe- hérbőrű szaktársra keres. Az előlép- téshez szükséges várakozási idő a szí- nesbőrűnél kétszeresen nagyobb, mint a fehérené.

SZUDÁN. A kormányzói hivatal a postaigazgatás ötszázmillió frank hiá- nyát a folyamatosan lévő táviró- és távbeszélőmunkálatok beszüntetésével és az ott foglalkoztatott munkások elbocsátásával próbálta kiküszöböl- ni. Szükségtelen hozzátenni, hogy a „sz- badságoltak” valamennyien feketék voltak.

Igy néz ki az imperialista „civilizá- ció” postás viszonylatban.

Szakács András

Szakmai világszövetségünk adminisztratív bizottságának bukaresti értekezlete

A Szakszervezeti Világszövetség Postai Szakmai Tagozatának admi- nisztratív bizottsága december 7-től 9-ig tartotta értekezletét Bukares- ten. Résztvettek az ülésen a szov- jet, kínai, lengyel, bolgár, román, magyar, német, francia, osztrák és belga postás szakszervezetek dele- gátusai. A Szakszervezeti Világsz- szövetség részéről Grassi elvtárs, a világszövetség alelnöke volt jelen, aki egyúttal az olasz postás dolgo- zókat is képviselte.

A szakmai tagozat vitája során megbeszélte az eddigi eredménye- ket és hiányságokat. Legfőbb hiá- nyosságként megállapította, hogy a szakmai tagozat országos szer- veit között igen laza a kapcsolat, de rossz a tagszervezetek kapcsolata a szakmai tagozat vezetősége felé is, nincs tudomása a vezetőségnek a tagszervezetek munkájáról.

Megállapította az értekezlet azt is, hogy a szakmai tagozat veze- tősége nem irányította kellő mér- tékben a tagszervezeteket és, hogy hiányos volt a propagandamunka a kapitalista, gyarmati országok dol- gozó felé.

Az értekezlet határozatot hozott, amely főleg a kapitalista országok dolgozóinak helyzetével foglalko- zik, hogyan harcoljanak saját kor- mányzatuk, szakmai vezetőségük- kel szemben megélhetési viszonyaik megjavításáért.

Legfontosabb kérdésként a bé- kéért folytatott harcot jelöli meg a határozat, valamint a harcot a „sarga” szakszervezetek, a jobb- oldali szocialdemokrata munkás- árulók ellen.

A szakmai tagozat határozatát legközelebbi számunkban közölni fogjuk.

Jól készülünk fel a választási munkára

A SZOT Elnökségének határozata értelmében a postás dolgozók szak- szervezeti szerveit január 10. és ápril- is 10. között újraválasztjuk. A szak- szervezeti beszámoló és vezetővá- lasztó taggyűléseknek bátor, építőbí- rálat szellemében kell lefolyniok. Az elért eredményekből és az elkövetett hibákból, mulasztásokból egyaránt le- kell vonni a szükséges tanulságokat.

**A választások segítségével
egészében meg kell javítani
a szakszervezeti munkát.**

Jó munkát csak úgy végezhetünk, ha minden egyes szervezeti postás dolgozó aktívan résztvesz a választási előkészítő munkában. Dolgozóink akti- vitása nagyszerűen attól függ, hogy jelenlegi szakszervezeti szerveink, hogy végzik tudatosító és nevelőmunkájuk- kat.

A jó munka eredménye megmutat- kozik Gyula és Békéscsaba 2. posta- hivataloknál, ahol a dolgozók pontos- san tudják miért van szükség a szak- szervezeti szervek újraválasztására. Elnökségünk levelet komolyan áttár- gyalták, a bizalmi rendszertől fog- lalkoznak a hozzájuk beosztott szak- társakkal, hirdetőtáblákon és hangos- hirdetőn keresztül is folyik a fel- löltözött munka. A dolgozók személy- szerint is foglalkoznak azokkal a sze- mélyekkel, akiket be akarnak választani az új vezetőségbe. Látják a dol- gozók azt is, hogy a szakszervezeti szerveket is ifjakkal és nőkkal kell megerősíteni. A két szakszervezeti bi- zottság pontos munkaterv szerint dol- gozik és a választási munka alkalmá- val még szorosabbá tették kapcsolatuk- kat a párt alapszerveivel és a választá- si munkában a szakszervezetek segítsé- gét is igénybe vették. A vezetőség választó taggyűlésre kultúrmműsorral is készülnek.

Igen rosszul készül a választási munkára az Ozd 1-es és a Budapesti Erzsébet-építési osztály szakszervezeti bizottsága. Tudatosító munkát nem végeznek, a bizalmiak nem folytatnak a csoporttagok között kellő felvilágo- sítást. Ezeknél az üzemeknél dolgozó szaktársak nem értették meg a vá- lasztások jelentőségét. Nincs ütemer- vük a választási munkáról, a káder- szempontokat nem veszik figyelembe és laza a kapcsolatuk a helyi párt- szervezettel is.

A szervezeti postás dolgozóknak fel- adata kell, hogy legyen, tevékenyen résztvenni a választásokban, éberen örködjének azon, hogy a dolgozók leg- jobbjai, tapasztalt, szervezett dolgo- zók, a munkában, termelésben élen- járók, nódolgozók és fiatalok kerül- jenek a szakszervezeti mozgalom irá- nyító szerveibe.

Elvtársi bírálattal és szerető gon- doskodással építsék szakszervezetük- ket.

Szederkényi Ferenc

A levél útja a feladótól a címzettig

Ujszerű kezdeményezés indult a ter- melékenység növelése, a postai szol- gáltatások javítása, valamint a pos- tát igénybevevő közönség és a postai kapcsolat elmélyítése céljából a Bp. 62. felügyelőhivatal kultúrcsoportja részéről.

1951. december 12-én a postás szak- szervezeti központi kultúrotthona zsű- jolási megtelet. A közönség érdeklő- dőve várta a meghirdetett „amíg a levél eljut a feladótól a címzettig” című tréfas előadást.

A megjelent közönség szórakozoa megtanulta, hogy melyek azok a mó- dok, amellyel megkönnyíti saját mun- káját, egyben elősegíti a postás-dol- gozók munkáját is. A közönség nagy tetszéssel fogadta az oktató előadást.

Az előadás után ankét volt, ame- lyen kitént a felszólalásokból, hogy a közönség megértette az előadás poli- tikai és szakmai célját.

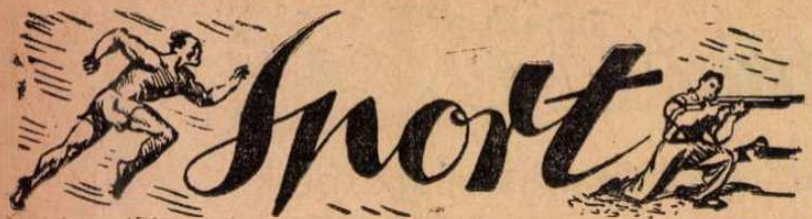
Helyes lenne, ha ezt a darabot, mely a posta és a közönség tapasz- talatcseréjén épült fel, Budapest más kerületeiben, sőt a vidéki, nagyobb városokban is előadnák.

CSANDI PETER.

Bpest 62-es phiv. dolgozója

PÁRTÉPÍTÉS

Útmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában

MHK

Az 1951. évi MHK testnevelési rendszer, mely a magyar sport alapját képezi, postás területen jó eredménnyel zárult. Az előírányszat 6000 postás dolgozó lepróbatársa volt és az év végéig 8006-ra emelkedett az MHK-próbát tett dolgozók száma. Az eredmény elérése érdekében komoly, áldozatkész munkát végeztek a társadalmi aktívák, a sportkörök vezetői, a területi és az országos vezetők. Sportkörök közül ki kell emelni az alközponti üzem sportkörét, akik kezdeti lemaradásukat nagy lendülettel behozták és év végére MHK-tervüket 160 százalékra teljesítették.

Elenjártak ebben a munkában a Posta Épület Karbantartó Üzemi Vállalat dolgozói, akik az üzem létszámához mérten igen szép eredményt értek el. MHK-tervüket 226 százalékra teljesítették. Jó munkát végzett valamennyi üzem és azt mind felsorolhatnánk, az Erzsébet központ, Obudai postaszervek és a Teréz központ kivételével, akik nem teljesítették MHK-tervüket.

Videki városok közül a már korábban kiváló munkát végzett Kecskemét, Békéscsaba, Orosháza, mellé kevés kivétellel felsorakoztak a többi vidéki városok is. A területek teljesítését vizsgálva a legjobb eredményt a debreceni kerület érte el, azonban szorosan nyomában vannak a többi területek is.

Az elért eredmények azonban nem jelentik azt, hogy most már minden rendben van és nyugodtan megpihenhetünk babérjainkon. MHK-munkánkban a fellendülés akkor kezdődött meg, mikor a kiértékelés alapján nyilvánvalóvá vált, hogy az MHK-munka, a fejlesztési terv teljesítése terén súlyos lemaradás van. Ekkor láttunk hozzá a lemaradás felszámolásához és ebből következett az, hogy munkamódszerünk nem volt helyes, mert kampányszerűen, nem elég alaposan előkészítve végeztük munkánkat.

Tanulságul kell, hogy szolgáljon számunkra ez az 1952-es esztendőben, hogy munkánkat ütemezve, az időszakoknak megfelelően, versenyszerűen végezzük el az MHK-próbátásokat. Ezen keresztül a postás dolgozók további széles tömegeit vonjuk be a testnevelésbe és a sportba.

A II. Alapfokú Tornász Csapatbajnokság hírei

Sportköreinkben nagy lelkesedéssel folyik a felkészülés az alapfokú tornász-csapatbajnokságra. Addig, amíg az 1951-es évben 65 csapat nevezése érkezett be és ebből mindössze 40-en vettek részt a versenyeken, jelenleg 87 csapat nevezett s előreláthatóan alaposan felkészülve részt vesznek a bajnokságban. A jó szereplés előfeltétele a szorgalmas munka. A területi döntők megindulásáig már nem sok idő áll rendelkezésre és ezért még jobban fokozni kell az előkészületi munkát.

Az alapfokú tornász-csapatbajnokság gyakorlatainak megtanulása nem könnyű feladat és ehhez nem elég az edző jó munkája, hanem feltétlenül a szaktársak jegyzelmzettisége szükséges. A sportköri vezetők hassanak oda, hogy a szakvezetéssel karöltve, biztosítsák a lehetőséget a zavartalan előkészületre.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa kiírta az 1952. évi

sakkcsapatbajnokságot, asztalitenisz egyéni bajnokságot, nagygolyós teke egyéni bajnokságot, egyéni ökölvívó-bajnokságot, egyéni súlyemelőbajnokságot.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Felolós kiadó: SZABÓ LASZLO
Felolós szerkesztő: BASTA REZSO
Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, VI., Benczúr-u. 27
Megjelenik minden hé 10-én
Telefon: 428-777

Nyomatott a Szikra Lapnyomda
kőforgógépein.

Budapest, VIII., József-körút 5
Felolós nyomdavezető
RULCSAR MIHALY

got. A versenykiírást a sportkörök részére elküldtük és az abban megjelölt időpontig a nevezést küldjék be a területi elnökségnek.

A postás sport kiemelkedő eredményei az 1951-es évben.

A hivatali tornacsapatbajnokság Budapest-bajnokság ifjúsági férfi és női vonalon. Hivatali csapatbajnokság felnőtt vonalon. 1951. évi egyéni bajnokságban ifjúsági férfi- és női bajnokság. III. osztályú férfi-bajnokság, II. osztályú férfi-bajnokság, mesterfokú egyéni összetett bajnokság, mesterfokú nyújtó-, löngésbajnokság. Budapest I. országos bajnokságot nyert csapatában öt postásversenyző szerepelt. Budapest I., II., III. férfi- és női csapatában minden tornászunk válogatott. Tornászaink, úgy férfi, mint női vonalon nemet-magyar és bulgár-magyar válogatott tornászalálkozókön képviselték népi demokráciánk színeit.

Postás női kézilabdacsapat megnyerte Magyarország 1951. évi bajnokságát, a Népköztársasági Kupában a 2. helyen végzett.

Motorosaink közül Toma Mihály a salakpályán valamennyi versenyét megnyerte és Magyarországi bajnokságát megszerezte a 100 és 125 km-es kategóriában, Magyarország gyorsasági bajnokságán 3. helyen végzett 100 km-es futamban. 250 km-es kategóriában Máté Sándor postásversenyző volt az év legeredményesebb motorosa. Két nemzetközi versenyen aratott győzelmet.

A Budapesti Postás labdarúgócsapat az NB II. keleti csoportjának bajnokságát megnyerte, majd a 4 csoportbajnoka között rendezett osztályozó mérkőzésen is első helyen végzett. Ezzel ismét NB I-es csapata lett a postásnak.

A Szegedi labdarúgócsapat megnyerte Csongrád megye bajnokságát. Postás vívók megnyerték Szeged egyéni és csapat kardvívóbajnokságát, úgyszintén a Szegedi Postás, röplabdázók és kosárlabdázók megnyerték Csongrád megye bajnokságát. Az ifjúsági atléták országos csúcseredményt értek el.

Postás gyephokizók megnyerték Magyarország 1951. évi bajnokságát, a jégkorongozók a Béke Kupa megnyerésével bizonyították be, hogy az ország egyik legjobb csapata.

A többi sporteredményekről részletes kiértékelést a Postás Dolgozó következő számában fogunk közölni.

Postás Sport Egyesület

Szocialista munkaversennyel az 1952. évi hírlapterjesztési terv sikeréért

1951. december hónappal véget ért a nagydobosi Szabad Nép terjesztési verseny. Ez a verseny jelentős eredményeket hozott. Elsősorban azt, hogy dolgozóink s főleg kézbesítőink mindinkább felismerik a hírlapszolgálat politikai jelentőségét s lelkes igyekezettel terjesztették és terjesztik a Szabad Népet, Szabad Földet, helyi pártlapokat és a többi sajtótermékeket. Ennek a lelkes munkának eredményeként sok új előfizetővel, olvasóval növelték a sajtóelőfizetők táborát, s hónapról hónapra egyre több megye érte el és multa felül az alapértékként megállapított májusi Szabad Nép terjesztési számot.

Az elmúlt évben — a végrehajtó szervek mellett — nagyot fejlődött a vezető-, az irányítószervek munkája is.

1952. évre reális hírlapterjesztési tervszámokat kapnak hivatalaink, erről világos tájékoztatást nyújt a Szocialista Posta január 5-i száma. Ezeket a tervszámokat hivatalaink bontsák fel dolgozóiként, hogy mindenki világosan lássa, milyen feladatok állnak előtte a hírlapterjesztés terén.

Szakszervezeti alapszerveink segítik a szakszervezeti dolgozókra felbontott terv legszélesebb körben való tudatosítására.

Az összes sajtótermékekre vonatkozó globális tervszámokon belül külön megkapják a hivatalok a súlyponti lapoknak: a Szabad Nép, megyei pártlap, Szabad Föld, Szabad Ifjúság és a Népszava tervszámait, amit ugyanúgy dolgozóikra kell bontaniok, mint a globális tervszámot.

A posta hírlapszolgálatának eddigi fejlődése indokolta, az egyénre felbontott tervszámok lehetővé teszik, hogy hírlapterjesztési versenyünket 1952. évre új alapokra helyezzük. Dol-

Az új nyugdíjtörvény, a felemelt gyermeknevelési pótlék és a 75 százalékos táppénz a dolgozók szociális ellátásának újabb eredménye

A szocializmus építése törvényszerűen magával hozza a dolgozók élet-színvonalának tervszerű emelését, amely nemcsak a keresetek megnövekedésében és ezen keresztül a közszükségleti cikkek mind nagyobb-mértékű logyasztásában jelentkezik. Ötéves tervünk eddigi sikere, a nemzeti jövedelem emelkedése pártunk és kormányzatunk gondoskodása eredményeképpen válhatott valóra a társadalombiztosítás minden dolgozóra és családjára való kiterjesztése, valamint az egészségügyi ellátás fejlesztése.

A magyar dolgozóknak az új nyugdíjtörvény bevezetésével nem kell rettegniük az öregségtől.

vagy a betegségéből kifolyólag való megrokkantástól. Nem kell rettegni attól, hogy mit csinál, ha időnek előtte megrokkannak. A magyar dolgozókra nyugodt öregség vár, nem kell a családra támaszkodniuk.

A Horthy-Magyarországon a munkanélküliség réme mellett ott állt a dolgozók előtt az az ijesztő kérdés is, hogy mi lesz, ha megöregszik. Mi lesz vele és családjával, ha akár betegségből, vagy üzemi balesetből kifolyólag tartósan vagy végleg megrokkant.

A tőkés rendszerben a munkások számára erre csak egy felelet volt, kirakták az utcára, koldulhattak, várva az „urak” jótékonyágát” és szerencsés esetben kaphattak naponta sorbanálva a népköztársaság egy tányér levest. Az akkori OTI-járadék, ha ugyan szerencsés volt és volt elég éle a dolgozónak, amely után megkapta, még ahhoz sem volt elég, hogy az éhhalált megakadályozza. Volt ugyan egy vékony réteg a kapitalista társadalomban, így a postás dolgozók is ezek közé tartoztak, akiknek biztosították 40 éves szolgálat után a nyugdíjat. De ez a kapitalista társadalmi rendszerben arra volt jó, hogy minél nagyobb éket verjenek a dolgozók közé.

Most az új nyugdíjtörvény bevezetésével megszűnik ez a különbség, amely elsősorban a fizikai munkásokat sújtotta. Az új nyugdíjtörvény egységesíti a különböző nyugdíjrendszereket, mindenki számára áttekinthetővé teszi. Kormányzatunk egyben gondoskodik arról is, hogy a dolgozók a megillető nyugdíjat bürokrácia nélkül kaphassák meg. Ezt is a szakszervezetekre bízta.

Az új nyugdíjrendszer

1952. január 1-én lépett életbe

Tehát azokra a dolgozókra vonatkozik, akiknek nyugdíjigénye 1952. január 1 után nyílik meg. A nyugdíjban lévőnek nyugdíjukat változtatlanul folyósítják továbbra is, illetve a társadalombiztosítási járulékokat, öregségi, rokkantsági, özvegyi és árvasági

járulékokat a minisztertanácsi rendelet értelmében 20—25 százalékgig fel-emeltem.

Az új nyugdíjtörvény a közalkalmazottaknak előnyjogot biztosít, ha ez ránevezve előnyösebb. Így a postás dolgozóknak is. Azoknak a postás dolgozóknak, akik rendelkeznek 1951. december hó 31-ig a legkisebb nyugdíjjal, illetve 10 évvel, vagyis 10 év közalkalmazotti minőségben eltöltött idővel. Az előnyjogot a férfiak 65 éves kortól, a nők dolgozók 60 éves kortól kérhetik. Pl. Szabó János szaktárs 1952-ben éri el a 65 éves kort, ekkor kérheti nyugdíjazását az előnyjog alapján, választva abban, hogy a régi, vagy az új nyugdíjtörvény szerint akar-e nyugdíjba menni. Választhat aközött, amely ránevezve előnyösebb.

A közelmúltban második gondoskodása a kormányzatunknak a családi, illetve a gyermeknevelési pótlék felemelése. Itt is megmutatkozik az a gondoskodása a kormányzatunknak, amely a sokgyermekes családok felé már oly sok intézkedésben előnyöket biztosít a nagycsaládos dolgozók számára.

A felemelt gyermeknevelési pótlék elősegíti a gyermekek gondtalanabb és egészségesebb nevelését.

Szemben a kapitalista rendszerrel, ahol a sok gyermeket „istenverésnek” tartják a dolgozók, mert a háziuraktól még lakást sem tudnak bérelni és amely valóban együttjár a kapitalista rendszer minden nyomorával.

A kapitalista rendszerben a családi pótlék minden gyermek után egyforma. Nálunk, ahol a családi pótlék, illetve gyermeknevelési pótlék a Szovjetunió rendszerének mintájára van megvalósítva, gyermekek után progresszíven emelkedik, mégpedig olyan mértékben, hogy a december hónapban, amikor a kézbesítő szaktársak kézbesítették a sokgyermekes szülőknek a 700 vagy 800 forintot összeg, akadtak olyanok, akik nem merték felvenni, kétkedtek az összeg nagyságában, nem hitték, hogy ez mind az ő pénzük. Így járt Nagykanizsán több helyen. Kúhar József kézbesítő szaktársunk. Pedig ez valóság.

1952. január hó 1-től

az SZTK felemelt táppénzt fizet

a beteg dolgozóknak. Az eddig fizetett 65 százalékos táppénz helyett 75 százalékos táppénzt kapnak azok a dolgozók, akik két év óta nem változtattak önként munkahelyet. Ez a rendelkezés nagyjelentőségű azért, mert azokat a dolgozókat jutalmazza, akik felelősen, nem zavarva azzal is a

termelést, hogy elhagyják munkahelyüket, veszik ki részüket a termelésből. Nagyjelentőségű azért is, mert nemzeti jövedelmünk növekedését bizonyítja, amely lehetővé tette, hogy a dolgozó, aki önhibáján kívül esik ki a termelésből és válik keresetképtelenné, 1952. január 1-től már előző hónap átlagkeresetének 75 százalékát kapja meg táppénz címén. Ami sok esetben többet tesz ki, mint amelyet akkor kap kézzhez a dolgozó, amikor dolgozik, azért, mert a táppénzből nincs levonás, előleg és egyéb címeken. Nagy jelentősége van azért is, mert a beteg dolgozóknak ezáltal kisebb gondjaik vannak, ami megkönnyíti és gyorsítja felgyógyulását. E táppénz azoknak a táppénzes átlományban lévő dolgozóknak is jár, akiknek táppénzes állománya 1951-ről folytatódik 1952-re. Természetesen csak akkor, ha igazolni tudja, hogy megvan a kétéves megszakításlan munkaviszonya.

Láthatjuk, hogy kormányzatunk gondoskodása milyen széles és minden területre kiterjed, ha csak ezt a három szociális vívmányt nézzük is. Mit láthatunk a kapitalista országokban. Nyugdíj csak egy vékony rétegnek van, gyermeknevelési pótlék nincs, illetve ahol van, ott az olyan kicsiny, amely csak porhintésre jó a dolgozók szemébe. Táppénz és egészségügyi ellátás szintén nincs és ha van is, olyan kismértékű és olyan rossz, hogy a dolgozók, ameddig csak mozogni tudnak, nem veszik igénybe. Pl. a híres amerikai „demokráciában” egy dolgozónak három hónapig kell dolgoznia azért, hogy egy vakbélműtét költségét ki tudja fizetni, táppénzt nem kapnak és az pedig még a jobbik eset, ha a dolgozó betegségből való felgyógyulása után visszaveszik munkahelyére.

A fent ismertetett legutolsó három szociális vívmány: az új nyugdíjtörvény, a gyermeknevelési pótlék felemelése és a felemelt táppénz bevezetése, amellyel elkezdjük az új esztendőt, mindezek azért valósulhattak meg, mert a felszabadulás óta visszatérő háziurak hét dűsösége, eredményekben gazdag esztendőre. A hároméves terv politikai és gazdasági sikere, az öt-éves terv eddigi eredményei tették lehetővé, hogy az életszínvonal állandóan és fokozatosan emelkedjék. Azonban ezek az eredmények arra kell, hogy serkentsenek bennünket, hogy az 1952-es esztendőben még jobban fokozzuk a termelést, a termelékenységét, harcoljunk a munkafegyelmegszilárdításért, azon keresztül nő a nemzeti jövedelem és ha a nemzeti jövedelem emelkedik, mindjobban nő a nemzeti jövedelem azon része is, amely elosztásra kerül a dolgozóknak.

Mészáros Józsefné.

Sztahanovistáink csatlakozása Röder elvtárs kezdeményezéséhez

Rákosi elvtárs legutóbbi beszédében rámutatott arra: ahhoz, hogy a felszabadulás óta elért eredmények még jobban megszilárduljanak és a szocialista építést még gyorsabb ütemben továbbvigyük, szükséges a dolgozók fokozott lendülete és azon igyekezete, hogy öt-éves tervünk maradjon teljességgel teljesítve, sőt túlteljesítve.

Rákosi elvtárs beszédének elhangzása óta nap mint nap tapasztaljuk a dolgozók szeretetét és hűségét népünk bölcs vezetője iránt, amikor teljesítményük emelésével, a munka jobb megszervezésével, a munkafegyelmegszilárdításával, tervünk teljesítésével válaszolnak pártunk és kormányunk határozataira.

Dolgozóink megértették, hogy milyen hatalmas eredményt jelent a tervnek csak egy százalékkal való túlteljesítése is. Sztahanovistáink látják azt, hogy a terv teljesítése mindannyiunk kötelessége és nem elég csak az élenjáróknak fokozniok a teljesítményüket, hanem segíteniük kell a lemaradottakat.

Ennek alapján indult el az üzemekben a ma már országos méretűvé nőtt Röder-mozgalom, amelynek a célja, hogy Röder elvtárs kezdeményezését továbbfejlesztve, a 100 százalékon alul teljesítő dolgozókat 100 százalékra hozza fel: előbbrevinni tervünk megvalósulását és túlteljesítését.

Postás sztahanovistáink és legjobb dolgozóink sem maradnak le az ipari üzemek mögött és igyekeznek, hogy erejükhez mérten ők is kivigyék részüket a szocialista építés nagy munkájából, tervünk teljesítéséből.

A Budapesti 72. hivatal 14 sztahanovistája vállalta a dolgozónak a patronálását (akik részben 100 százalékon alul és selejtiesen, vagy 100 százalékon és azon felül teljesítettek, de selejtiesen) abból a célból, hogy jó munkamódszereknek az átadásával őket 100 százalékra jeltözzék, illetve a minőségi munkájukat megjavítsák. Ezzel

járulnak hozzá a hivatal sztahanovistái az A—B-mozgalom célkitűzéseinek megvalósításához és a hivatali terv teljesítéséhez.

Különösen kitűnik itt Peresztegi, Selmei és Leibinger sztahanovista szaktársak vállalása, akik hat 70 és 90 százalék között teljesítő és selejtiesen dolgozó szaktársakkal foglalkoznak és arra törekednek, hogy ezeknek a dolgozóknak teljesítményét 100 százalékra emeljék és a selejtjüket teljesen kiküszöböljék.

A Budapesti Keleti-posta sztahanovistái és több jól és selejtmentesen dolgozó, de nem sztahanovista szaktárs tett vállalat a kevésbé jól dolgozók segítésére, munkájuk megjavítására.

A Budapest 62-es hivatal 57 sztahanovistája vállalta a munkájukban nehézségekkel küzdő dolgozók jó munkamódszerekre való megajánlását és segítését, hogy ezáltal ők is teljesíthessék a terülből reájuk eső részt.

Ha a Főposta Felügyelő Hivatal sztahanovistái nézzük, azt tapasztaljuk, hogy a hivatal 27 sztahanovistájának kezdeményezése nyomán, (akik 39 dolgozó segítségét vállalták), a sztahanovisták lendülete magávalragadva a hivatal többi dolgozóit és így a sztahanovistákon kívül 21 kiváló dolgozó 67 dolgozó patronálását vállalta, akik közül 37 száz százalékon alul teljesít.

E hivatalok sztahanovistái és kiváló dolgozói példát mutattak a posta minden sztahanovistájának, hogy hogyan kell harcolni a békéért, pártunk és kormányunk határozatainak megvalósításáért, a szocialista építésnek meggyorsításáért és tervünk teljesítéséért. Kezdeményezésüket a teljesítmény fokozásáért, a minőségi munka megajánlásáért és a jó munkamódszereknek elterjesztéséért örömmel üdvözljük és kívánunk munkájukhoz sok sikert.

Eszes Elemér.

a postafőosztály sztahanovista csoportja

Sz. S.